

at lade Communerne selv afholde Recitationer over de i mit Endringsforslag nævnte Veiarbejder og over Anskaffelse af Naturalhjælper til deres eget Brug, hvormod det vel forekommer mig, at Bestemmelsen, saalebes som den nu staaer i Lovforslaget, er noget for ampel i sin Affattelse. — Jeg skal opsætte at udtale mig om de Endringsforslag, der ere stillede af andre ærede Herrer til dette Affnit, indtil de ere blebne motiverede.

Bindesbøll: I Forbindelse med flere ærede Medlemmer har jeg stillet et Endringsforslag til § 16. I § 16 hedder det jo for Diebliftet: „Sognepræsten skal for Fremtiden ikke som saadan deeltage i Bestyrelsen af Communens Fattigvæsen“. Han er altsaa som saadan ubeluffet fra dets Bestyrelse. Denne Ubeluffelse synes mig nu vel ikke i og for sig at være tilstrækkeligt begrundet, og jeg kunde derfor have ønsket, at hele dette Ophævelsesstykke var gaaet ud, og at der i § 16 kun havde staaet: „Sognepræsten skal for Fremtiden ikke være Forretningsfører for Skole- og Fattigvæsenet“ — thi imod en saadan Forskrift kunde jeg Intet finde at erindre —, men da Bestemmelsen om Sognepræstens Ubeluffelse af Fattigvæsenets Bestyrelse allerede fandtes i det af Ministeren forelagte Lovudkast, og da den var bleven vedtagen i Folkethinget, fandt jeg det dog ikke tilraadeligt at fremkomme med Forslag om en Endring i saa Henseende. Jeg troede derimod muligvis ved Siden af denne Bestemmelse om Præstens Ubeluffelse af Fattigvæsenets Bestyrelse at kunne finde Plads til en lille Endring, som dog tillod ham at faae nogen Indflydelse paa Fattigvæsenet. Mit Forslag, derom ved oven Behandling gik ud ud paa, at Sognepræsten skulde have baade Sæde og Stemme under Sogneraadets Forhandlinger, Fattigvæsenet vedkommende. Jeg troede derved ikke egentligt at gjøre noget Indgreb i, hvad der er bestemt i Paragraphen om, at Sognepræsten ikke maa deeltage i Fattigvæsenets Bestyrelse, thi „Bestyrelse“ kan jo tages i en videre og i en engere Betydning. Den kan tages i en videre Betydning, saa at man deri indbefatter Alt, hvad der er at gjøre, Fattigvæsenet vedkommende, men Udtrykket „Besty-

relsen af Fattigvæsenet“ kan ogsaa bruges om det, som det paaligger den egentlige Fattigbestyrelse at varetage. Naar Sogneraadet forsamler sig, da forhandler det jo Alt, hvad der vedkommer Fattig- og Skolevæsenet som Sogneraad og ikke som det, der tillige deler sig i forskellige Bestyrelsesgrene. Men naar Forhandlingen er tilende, og Beslutningerne indførte i Forhandlingsprotocollen samt denne underskrevet, og Raadet er stilt ad, da begynder den egentlige Bestyrelse, og saa deler Administrationen sig i flere Dele; saa er der Noget, 2, 3, eller hvor mange det nu er, der komme ind i Fattigbestyrelsen, medens Andre komme ind i Skolebestyrelsen og paatage sig den osv. Her komme vi da til „Bestyrelsen“ i den egentlige Betydning af dette Ord, og fra denne Bestyrelse meente jeg, at man meget gjerne kunde fritage Sognepræsten; jeg vilde altsaa kun, at det skulde tillades ham, saalænge der blev forhandlet og talt, og endnu Intet var protocolleret, baade at have Sæde og at have et Ord at sige inden selve Afstemningen. Da jeg imidlertid mærkede, at der ikke var Mange her i Thinget, der syntes at ville slutte sig til dette mit Forslag, tog jeg det ved forrige Behandling tilbage, og jeg har nu med flere andre Medlemmer stillet det i en saadan Form, at Sognepræsten kun skal være berettiget til, naar Sager, Fattigforsørgelsen vedkommende, forhandles, at være tilstede og tage Deel i Forhandlingen, naar han begjærer det, men saaledes, at han ved Afgjørelsen ingen Stemme har. Længere troer jeg ikke, at man kan vige tilbage for Præstens Vedkommende, eftersom han ligesaadelsom det hele Sogneraad ved Lov, som Kongen har underskrevet, er forpligtet til at antage sig de Fattiges Forsørgelse. Dette er han forpligtet til ifølge sin Ordination, han er det, ifølge den Embedsbed, som han har aflagt, og han er det for Sognets Vedkommende ifølge sit Kaldsbrev, som udtrykkelig binder ham til samme Sogn, for hvilket Sogneraadet er sat til at styre de communale Anliggender. Jeg skal ikke videre bestrebe mig for at forklare og ubvilke det Forhold, som finder Sted imellem en Sognepræst og Fattigvæsenets Bestyrelse, men jeg skal blot tillade mig at anføre et Exempel paa, hvorledes det ikke er muligt